

waaier! Vlug!» En Alice schrok zoo,
in de aangewezen richting wegliep zond
het Konijn op zijn vergissing atter

«Hij zag me voor zijn werkmeid
onder het loopen. «Wat zal hij verv
als hij ontdekt, wie ik ben! Doch i
zijn waaier en handschoenen maar b
ze namelijk vinden kan».

Juist toen ze dit zei, kwam ze aan e
op welks deur een blinkende koper
met het inschrift «W. Konijn». Zon
ging ze binnen en haastig de trap o
dat ze de werkelijke Marianne zou
en uit het huis zou worden gejaagd,
waaier en de handschoenen had gev

«Hoe mal is het toch», zei Alice i
«boodschappen te doen voor een K
stuurt Dina er me misschien ook n
En ze begon zich voor te stellen, w
zoo zou kunnen gebeuren: «Och, j
Alice, kom direct even hier en ma
voor de wandeling!» «Ja, ik kom zoo
ik moet op dit muizengat passen tot
komt en er voor zorgen, dat de Muis
loopt». «Ofschoon ik niet geloof», zo

